

Conferència – col·loqui Amb en Carles Capdevila Educar i comunicar de bon humor 22 de novembre de 2012 a les 20:00

RESUM

El passat dia 22 de novembre vàrem tenir a l'escola en Carles Capdevila qui va fer de ponent de la conferència i col·loqui "Educar i comunicar de bon humor".

"Espavila, espavila, espavila,..., vigila, vigila, vigila". Aquesta frase il·lustra la lògica a l'hora d'educar, com també il·lustra la coherència en tot moment del contingut i missatges de la conferència d'en Carles Capdevila a l'escola.

El nombrós públic assistent, més de 120 persones, va gaudir moltíssim escoltant a en Carles Capdevila i com a partir de la pròpia experiència com a pare va fer una crida als pares i mares i mestres a posar els cinc sentits en l'educació: Sentit comú, sentit del ridícul, sentit del deure, sentit moral i sentit de l'humor.

La gran capacitat de comunicació d'en Carles Capdevila va contribuir a fer que la conferència fos amena i molt divertida, però sobretot amb uns missatges molt clars del que és important en l'educació.

En Carles Capdevila va presentar un interessant relat del que és educar, partint de la seva experiència personal com a pare de quatre fills, d'edats totalment diferents i que actualment es troben a la seva etapa educativa des de l'educació infantil al batxillerat.

En Carles Capdevila és llicenciat en filosofia i periodista. Actualment és el director del diari ARA. Ha estat col·laborador de diferents mitjans de comunicació escrits, El Periodico, l'Avui, Sport, entre altres, així com director i presentador del programa de Catalunya Ràdio "Eduquem les criatures" i "Alguna pregunta més". Té també una àmplia experiència a la televisió i recentment el podem veure al programa Divendres de TV3.

A continuació us deixem un resum del contingut d'aquesta activitat

EDUCAR I COMUNICAR DE BON HUMOR

En Carles Capdevila es defineix com un educador amateur, dolent i algunes vegades contradictori, però en definitiva un educador. La responsabilitat de ser pare de quatre fills l'ha portat a parlar d'educació; a partir d'estimar els fills, estima l'educació i tot allò que en forma part, mestres, educadors, monitors, etc.

Encarrilar més que educar

Quan els fills són petits, cal fer-los guanyar autonomia i en la mesura que es fan grans cal marcar-los límits.

Que vol dir educar?. Per en Capdevila, i prenent com a exemple la seva pròpia experiència, com a pare de quatre fills, educar vol dir espavilar el petit i frenar el gran. **Quan els fills són petits, cal fer-los guanyar autonomia i en la mesura que es fan grans cal marcar-los límits.** Molts pares, en canvi, tendeixen a fer el contrari, sobreprotegir els petits i deixar fer els grans.

Pel ponent hi ha un excés de proteccionisme dels pares vers els seus fills especialment a les etapes més primerenques, però per educar cal que passin coses, cal que hi hagin conflictes i és important que els nens caiguin, es barallin,...i aprenguin a que hi ha coses que no sempre surten bé.

Per educar cal encarrilar i per encarrilar, els pares han de construir un carril del que han de saber a on volen que arribi, no només en els aspectes més de caràcter material, si no també en els aspectes de valors.

En Carles Capdevila, destaca la importància de l'educació a casa, atès que els pares són els principals responsables de l'educació dels seus fills. Per educar cal encarrilar i per encarrilar, els pares han de construir un carril del que han de saber a on volen que arribi, no només en els aspectes més de caràcter material, si no també en els aspectes de valors. **Els pares han de conduir els fills per aquest carril, tenint molt clar en tot moment que no se'n poden sortir i en el seu recorregut, fent entendre el què està bé i el què està malament, el això es pot fer i això no; es tracta d'anar "espavila, espavila, espavila,....., vigila, vigila, vigila".**

La comunicació en l'educació

Pel ponent, un dels principals problemes de l'educació és el desprestigi de dedicar-se a la mateixa. **Sovint es parla d'educar en termes negatius i de desànim quan tenir fills i educar-los és el futur de la societat pel que es requereixen grans dosis d'optimisme i confiança.** Educar brinda als pares, mestres i educadors un camí ple d'oportunitats en el que la col·laboració entre tots és essencial. En aquest punt en Carles Capdevila ressalta la feina que fan tots els que d'una manera o altre es dediquen a l'educació, pares, mestres, educadors, monitors de lleure, etc.

En la comunicació entre família i escola, els mestres hi tenen un paper clau en establir la confiança adequada d'uns cap els altres

Destaca que per a que hi hagi aquesta necessària col·laboració ha d'haver-hi un bon nivell de comunicació, especialment entre la família i l'escola des dels inicis, des del primer moment en que uns pares porten el seu fill a l'escola. En aquesta comunicació, els mestres hi tenen un paper clau en establir la confiança adequada d'uns cap els altres.

Cinc sentits per educar

Per en Carles Capdevila per educar calen cinc sentits.

Aspectes com que els nens han d'aprendre del fracàs, a equivocar-se, a que hi ha l'autoritat del pares, a que hi ha límits, a que els pares han d'explicar les coses, són aspectes que il·lustren l'aplicació del sentit comú en l'educació.

El primer sentit que planteja el ponent, és el **sentit comú**. Per ell, és essencial que els pares i educadors recuperin el sentit comú, com a actitud, com a estat d'ànim i per marcar un camí a l'hora d'educar els nens i nenes. Sovint ens centrem més en problematitzar coses petites sense importància, més que en visionar globalment l'educació dels fills. Aspectes com que els nens han d'aprendre del fracàs, a equivocar-se, a que hi ha l'autoritat del pares, a que hi ha límits, a que els pares han d'explicar les coses, són aspectes que il·lustren l'aplicació del sentit comú en l'educació.

Com a pares i educadors no s'hauria de fer mai allò del que sentiríem vergonya si ens veiéssim gravats en un vídeo

El segon sentit que ens diu el ponent que s'ha de tenir per educar, és el **sentit del ridícul**. Com a pares i educadors no s'hauria de fer mai allò del que sentiríem vergonya si ens veiéssim gravats en un vídeo. **Els fills necessiten que els seus pares i educadors actuïn sempre com a adults, responsables, amb seny i que actuem amb seguretat.**

Pels pares, mestres i educadors, educar no és una opció si no una obligació en la que cal no dubtar i no desanimar-se

El tercer sentit és el del **sentit del deure** d'educar. Pels pares, mestres i educadors, educar no és una opció si no una obligació en la que cal no dubtar i no desanimar-se. En aquest sentit cal aprofitar l'etapa dels dos als catorze anys com a una oportunitat excepcional per educar els fills, desenvolupar-los l'autonomia, marcar pautes i crear hàbits adequats que en edats posteriors pot ser difícil de desenvolupar si no s'ha treballat abans.

En aquest punt en Carles Capdevila fa una reflexió sobre **el canvi que representa per a una parella tenir fills davant la tendència actual que molts pares es resisteixen a canviar quan tenen fills renunciant al deure i obligació d'educar-los**. Tenir fills implica canvi, és una evolució a la vida i requereix un canvi de valors i de prioritats que cal aprofitar per ser millors.

Els pares han de tenir desenvolupats aquells valors que volen per als seus fills i els han de practicar, fer-los evidents a través de la seva actuació com a pares en el dia a dia

El quart sentit necessari per educar del que ens parla en Carles Capdevila, és el **sentit moral** i fa referència a l'educació en valors, valors que els pares han de posar en el carril que han construït per als seus fills. Aquests valors són els dels pares. Els pares han de tenir desenvolupats aquells valors que volen per als seus fills i els han de practicar, fer-los evidents a través de la seva actuació com a pares en el dia a dia. Els fills seran allò que veuen en el pares. En aquest sentit, **si volem educar els nostres fills en l'austeritat, hem de ser austers, si volem que s'esforcin, els hem d'obligar a esforçar-se.**

En aquest punt, el ponent defensà els valors de l'educació en el lleure, ressaltant l'actuació que tenen els joves monitors per tal de fer-se càrrec de forma altruista de nens i nenes amb l'objectiu de passar-ho bé i desenvolupar valors propis com l'altruisme, el voluntariat, la cooperació, el respecte. Pel ponent, aquest és un entorn favorable pel desenvolupament de valors.

A la vida, és tant important el que ens passa com, com reaccionem.

El darrer sentit que cal per educar, és el **sentit de l'humor**. L'humor com a actitud en l'educació dels fills donat que a la vida, és tant important el que ens passa com, com reaccionem i sovint tendim a fer grans problemes on no n'hi ha i només ens adonem d'aquest aspecte quan algú proper està malalt o té problemes molt més reals.

Al final, els nens, necessiten algú amb criteri, que tingui les coses clares, amb la seguretat que se'n sortirà i amb alegria per educar-los

El sentit de l'humor i el positivisme ajuda a relativitzar determinades situacions a l'hora d'educar i sovint és molt més educatiu que el negativisme i el malhumor. Al final, els nens, necessiten algú amb criteri, que tingui les coses clares, amb la seguretat que se'n sortirà i amb alegria per educar-los. Educar és un privilegi que requereix grans dosis d'optimisme.

En Carles Capdevila ens ha donat unes pautes molt clares del que és educar. Una conferència que estimula de forma divertida la reflexió a través de caricatures quotidianes que es fan difícils d'il·lustrar en un resum, pel que us deixem un vincle a un vídeo que us recomanem.

Vídeo Educar de bon humor:

<http://www.youtube.com/watch?v=bRgn6R8V9GE&feature=BFa&list=PLE577B151127BA77C>

Barcelona, desembre de 2012.